

[Fiskeriministeren.]

vedkommende blev straffet og fangsten konfiskeret, står det mig ikke helt klart, hvad det er for eksempler, hr. Tange tænker på. Det har været fast praksis i forbindelse med fredning af f. eks. rognrødspætter, at selv om disse var fanget uden for fiskeriterritoriet, blev der ved landing her i landet rejst tiltale for overtrædelse af saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, og foretaget konfiskation.

For så vidt angår sild, har vi haft tilfælde, hvor der var iværksat kvotering eller fredning af sildene i Nordsøen og Skagerrak i henhold til vedtagelse inden for NEAF. Når der har været tvivl om, hvorvidt fangsterne hidrørte fra Skagerrak, Nordsøen eller f. eks. fra Kattegat, har fiskerikontrollen undertiden afkrævet vedkommende en erklæring om fangstpladsen, og har fangsterne hidrørt fra Kattegat, har der ikke været rejst indvendinger imod landingen, selv om den skete uden for Kattegathavnene.

Som jeg tidligere har haft lejlighed til at redegøre for, har hensigten med udstedelsen af bekendtgørelsen af 29. august 1975 om fredning af sild i Nordsøen og Skagerrak været, i det omfang saltvandsfiskeriloven gav mulighed herfor, at iværksætte en tiltrængt beskyttelse af sildestammerne i Nordsøen og Skagerrak, men ikke af sildestammerne f. eks. i Kattegat. Herefter har selve fiskeriet kun kunnet forbydes på dansk fiskeriterritorium. Derimod mener jeg fortsat, at saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, giver hjemmel til at forbyde bl. a. landing her i landet af sild, hidrørende fra de pågældende sildestammer, selv om de måtte være fanget uden for fiskeriterritoriet.

Efter det, jeg har sagt, vil man forstå, at jeg ikke mener, at der er tale om en ny praksis, heller ikke med hensyn til konfiskation, og jeg vil da gerne tilføje endnu en gang, at heri er jeg fuldstændig enig med de danske fiskeriorganisationer.

Tange (FP):

Jeg er stadig væk ikke enig med fiskeriministeren, for jeg kan ikke se andet, end at man når til fuldstændig retsløse tilstande, hvis det er sådan, at det er fiskeriministeren, der skal til at skelne imellem, hvilke sild der må landes i de vestjyske havnebyer.

Vi har altså nu hørt, at hvis det er sild, der stammer fra én bestemt familie, så må

de godt fanges i Kattegat og landes i Esbjerg, men hvis det er sild, der er af en anden familie og en anden stamme, så må de ikke, selv om de er fanget uden for fredningszonerne. Jeg synes, det lyder meget søgt, og jeg er ikke i tvivl om, at det også er i strid med den bemyndigelse, som fiskeriministeren har til at udstede bekendtgørelser i henhold til saltvandsfiskeriloven.

Nu håber jeg, at sagen kan komme nærmere for i samråd, for jeg synes altså, det er beklageligt, at der i den grad skal være usikkerhed, eller rettere sagt, det er næsten helt sikkert, at fiskeriministerens bekendtgørelse ikke har hjemmel i saltvandsfiskeriloven. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at det aldrig har været lovgivningsmagtens mening, at fiskeriministeren skulle til at udstede bekendtgørelse, hvor han freder én sildefamilie, medens en anden sildefamilie ikke er fredet.

Fiskeriministeren (*Poul Dalsager*):

Som hr. Tange udtrykker det, bliver jeg nødt til at sige, at det ikke er korrekt, at fiskeriministeren alene skønner om disse ting. Alt, hvad der er foretaget i denne sag, er foretaget efter forhandling med fiskeriorganisationerne og i fuld enighed med undtagelse af kvotaens størrelse.

Jeg bliver derfor nødt til at gentage, hvad jeg har sagt tidligere, uden at det har gjort indtryk på hr. Tange, at hvis der ikke var denne mulighed for fiskeriministeren, så havde der været to alternativer at vælge imellem i den aktuelle situation: enten at godkende den meget, meget lave NEAF-kvota, som var fastsat til Danmark, eller at protestere herimod og give sildefiskeriet fuldstændig fri.

Nu ved jeg godt, at det er fremskridtspartiets opfattelse, at det skal man bare gøre, men det er altså en opfattelse, som ikke deles af nogen andre her i landet, end ikke af fiskerne. Fiskerne ville ikke drømme om at indtage det standpunkt, fremskridtspartiet har indtaget i denne sag.

Tange (FP):

Det, jeg er inde på i denne sag, er, at vi må have lidt orden i tingene. Det kan ikke være fiskeriministerens opfattelse, at blot han bliver enig med fiskeriorganisationerne, så kan fiskeriministeren begynde at lovgive